

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

► 10 Diciembre, 2015

Representación del año pasado de 'El Mesías' en el Palau, con parte del público cantando desde su asiento.

FOTOS: JORDI SOTERAS

JAVIER BLÁNQUEZ

De todas las grandes composiciones de la época barroca, *El Mesías* (1741), el poderoso oratorio de G. F. Händel, quizá sea la más conocida y popular de todas. Es prudente decir «quizá» porque piezas como los conciertos de *Las cuatro estaciones*, de Vivaldi, y las *Variaciones Goldberg*, de Bach, también han recibido un amplio aprecio, se han grabado sin descanso y se han utilizado en todo tipo de contextos de la comunicación de masas –cine, publicidad–, pero Händel tiene algo que en muchos aspectos resulta imbatible: el coro del *Hallelujah*, una de las expresiones de júbilo de más éxito de todos los tiempos. Escapar a la influencia del *Hallelujah* es imposible, es difícil encontrarse con alguien que no sepa esbozar, aunque sea en lo esencial, el triunfo de su melodía, lo que implica que Händel, celebrando la resurrección de Cristo y la propagación de la palabra del Evangelio, ha dejado en nuestra cultura –alta y popular– una huella imborrable.

Por supuesto, *El Mesías* es mucho más que ese coro vibrante que cierra el segundo acto de la obra. Desde la sinfonía del comienzo y hasta el final, el oratorio de Händel es una obra inspirada –diríamos que por Dios, si no fuera porque su talento brilló con igual genio en su música profana–, granada de arias, partes corales igualmente imponentes y bellas melodías. De ahí que no se haya dejado de representar desde su estreno en Dublín y su repetición en Londres un año más tarde, y que significó la consagración indiscutible de Händel como el artista que

CLÁSICA

Esta semana vuelve el tradicional concierto de 'El Mesías' de Händel en el Palau de la Música impulsado por la Obra Social "la Caixa".

Un coro para miles de almas

impulsó el renacimiento de la música en Inglaterra. Tras conseguir que el público londinense amara la ópera, Händel llegó con sus oratorios todavía más lejos, hasta hacerse célebre en todo el mundo occidental.

En cierto modo, *El Mesías* es popular porque en los laberintos de su partitura es fácil que mucha gente se reconozca y se sienta importante al escucharlo. Aunque hay un personaje protagonista –lógicamente, Jesucristo, el Enviado–, el tema principal es su vida y su palabra, según el relato de la Biblia, y por tanto se trata de la resonancia de un eco a lo largo de innumerables generaciones. Así es como lo entendió Händel, dándole más peso al coro que a las voces

individuales, y así también es como se ha ido manteniendo viva la llama de *El Mesías* entre el público.

La Obra Social "la Caixa" inició su ya larga tradición de representar *El Mesías* en Barcelona durante las fechas de Navidad en 1995, y sin duda fue la mejor opción porque una de las ideas de partida de cada concierto era que éste tuviera un formato participativo. Es decir: en las partes asignadas al coro, una buena parte del público también canta desde sus asientos. Así ha venido siendo en el Palau de la Música, y volverá a producirse de la misma manera en las dos próximas representaciones del oratorio los días 15 y 16 de diciembre, con las voces solistas de Eleanor Dennis, Carlos Mena, David Butt y David Soar, bajo la dirección de Joolz Gale, un joven discípulo de John Eliot Gardiner que viene abriéndose camino como una de las batutas con más futuro de los próximos años.

La participación en estos *Mesías* no es un factor azaroso. Las voces desde el público también ensayan –durante más de 20 años, ya han sido 42.000 miembros del coro anónimos los que han tomado la palabra en estos conciertos fomentados por La Caixa–, y una vez durante el concierto brillan con el mismo empeño que los músicos profesionales, que en esta ocasión serán el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana y la Orquestra de Cadagües. Una demostración, en definitiva, del poder de la música para unir a la gente y crear estados de ánimo exultantes, trascendentes y transformadores.

Los candidatos catalanes, ayer antes de iniciar el debate. / ALBERT GARCIA

Los debates hacen aflorar la corrupción como arma arrojadiza

PERE RÍOS / MAIOL ROGER, Barcelona

La corrupción asomó ayer como arma arrojadiza en los dos primeros debates entre los siete candidatos en Cataluña a las elecciones generales del 20D. Los que más sufrieron para defenderse fueron Jorge Fernández Díaz, can-

didato del Partido Popular, y Francesc Homs, de Democràcia i Llibertat. Contra ellos fueron los principales ataques, aunque nadie se escapó del pim pam pum sobre los escándalos de enriquecimiento ilícito. Más allá de la corrupción, el independentismo también centró par-

te del debate de El Periódico, por la mañana, y el de 8tv, por la noche. En el tema soberanista no hubo mayor novedad: Ciutadans y PP se mostraron inmovilistas, el PSC, Unió y En Comú-Podem, partidarios de reformas y CDC y ERC, sin más alternativa que la secesión.

Jorge Fernández se deshizo como pudo de los ataques: "No diré y tú más, pero no solo el PP ha sufrido la corrupción", dijo el candidato, aunque a renglón seguido aludió el caso de los ERE de Andalucía, al 3% y al caso *Palau*. El ministro defendió que la legislación española es "la más dura de Europa con los corruptos", algo que suscitó dudas en el resto de partidos.

Carme Chacón (PSC) no desaprovechó la ocasión para recordar el sms de Mariano Rajoy al ex tesoro del PP, el famoso "Luis, sé fuerte", y dijo que "no todo el mundo es igual", dando a entender que la corrupción era ajena a los socialistas. Ya se encargaron de recordárselo el resto: "Usted no ha sido autocrítica", lamentó Homs, muy presionado por los escándalos que rodean Convergència. El nacionalista defendió la decisión de su partido de arropar a su tesoro, Andreu Viloca, que volvió al trabajo tras estar varios días encarcelado por el 3%. Y pese a los casos que afectan CDC, sentenció: "No tenemos un problema de corrupción ni somos una formación corrupta". Los escándalos son, para Homs, "situaciones que debe afrontar el partido. Xavier Domènech, de En Comú-Podem, fue el que más lo puso en apuros: "La corrupción afecta a la soberanía, porque los políticos no obedecen al pueblo, sino a los corruptos", sentenció.

Gabriel Rufián (Esquerra) se puso de perfil en este tramo del debate. Por la mañana, hizo una

tímida alusión al caso *Pujol*, y por la noche optó por dejar tranquilos a sus socios de CDC y cargar contra PP y PSOE. Rufián cree que Cataluña es más ejemplar contra la corrupción que España: "Aquí se hizo una comisión de investigación para revisar 23 años de Gobierno, algo impensable en

España, porque mientras tanto se estaba jugando al *Candy Crush*".

ERC no salió ileso del debate. Juan Carlos Girauta (Ciutadans) y Fernández Díaz reprocharon a Rufián que los republicanos expulsaran a la concejal que denunció el 3%. Incluso salió a relucir la condena al exconsejero Jordi

Ausàs: "Algunos van de puros por el mundo, pero ERC tiene un consejero que hacía contrabando", recordó Fernández Díaz, después que Rufián asegurara que en ERC nunca ha habido corrupción.

Ciutadans, que se defendió por haber permitido a PP y PSOE gobernar en Madrid y Andalucía, también se acordó de Duran, al que afeó el caso *Treball*, e incluso atacó a Podemos al acusarlos de nepotismo.

Duran evitó la discusión sobre corrupción, pero estuvo activo hablando del proceso soberanista. Resumió el proceso en la frase "hemos hecho un pan como unas hostias", tras recordar que se rompió la federación de CiU, su partido, el PSC, y se tensionó ICV. Buscó el cuerpo a cuerpo con Homs, que saltó cuando el democristiano propuso que se reconociese la singularidad catalana en la Constitución: "Esto no te lo compra nadie", dijo el exconsejero. Para Homs, como para Rufián, la única salida es la independencia.

Chacón (PSC) admitió que los socialistas no se atrevieron "a que la Constitución recogiera el Estado federal, porque teníamos demasiadas cosas a la vez o por lo que fuera".

Las frases de los debates

Jorge Fernández: "Yo no diré y tú más, pero no solo el PP ha sufrido la corrupción". "Ahora los jueces y fiscales trabajan en libertad". "Los independentistas no ganaron el plebiscito".

Josep Antoni Duran: "Hemos hecho un pan como unas hostias. Solo ha servido para reforzar a ERC". "Yo lo que pido es que los catalanes voten una disposición adicional de la Constitución para tener los mismos derechos que los vascos y navarros".

Francesc Homs: "¿Cree usted [a Carme Chacón] en la presunción de inocencia? El tesoro de Convergència es una persona honrada". "No tenemos un problema de corrupción ni somos una formación corrupta".

Gabriel Rufián: "Siempre que hemos votado en las últimas elecciones, hemos ganado".

Señora Chacón: si tan preocupada estaba por lo que hacía Mariano Rajoy con los catalanes, no haberse ido a Miami. No venga ahora de lideresa". "Nosotros no tenemos ni un solo caso de corrupción en 80 años de historia".

Carme Chacón: "O la democracia acaba con la corrupción o la corrupción acabará con la democracia". "No nos atrevimos a que la Constitución recogiera el Estado federal porque teníamos demasiadas cosas a la vez o por lo que fuera".

Xavier Domènech: "Somos los únicos que lo defendemos y hemos tejido alianzas con otras formaciones de España pero el problema se llama PP y PSOE". "La solución es el referéndum. El 80% de los catalanes está a favor, incluidos los votantes de Ciutadans. Sólo los del PP no quieren".

► 10 Diciembre, 2015

L'agenda

www.elpuntavui.cat/agenda

BARCELONA

ART

Hipermarc'art. Fins al 10 de gener la Moritz agafa el relleu de la Galeria Safia per oferir la 35a edició d'aquesta exposició col·lectiva d'art contemporani. Com cada any, es presentaran diverses obres de pintura i escultura amb l'objectiu d'apropar l'art a tots els públics i potenciar el col·leccionisme, però aquesta edició es farà a l'M Store de la Fàbrica de la Moritz (ronda Sant Antoni, 39).

BARCELONA

19.00 CONVERSA

'Sabem escoltar?'

L'Àmbit Cultural d'El Corte Inglés de Portal de l'Àngel proposa un espai lúdic i creatiu per a la reflexió dialogada, que reprèn els grans temes fonamentals de la vida, com ara la felicitat, la llibertat, l'amor, la mort... Una activitat adreçada a persones amb ganes de compartir idees, indagar, aprofundir i aprendre del diàleg amb els altres, a càrrec del filòsof Humbert Ruiz.

BARCELONA

19.00 TERTÚLIA

'Grans moments artístics de la història del Palau de la Música'. A Up Art BCN (c/ Boters, 6, principal 1a) tenen lloc aquestes tertúlies musicals a càrrec del divulgador musical Pere Andreu Jarrod. Avui, *El Messies*, més enllà de l'*Al·leluia*. El *Messies* no és només l'*Al·leluia*, igual que la música de Haendel va molt més enllà d'aquest oratori. En aquesta xerrada se situarà l'obra dins la producció del compositor alemany.

BARCELONA

20.00 CINEMA

3D Film & Music Fest Barcelona. El cinema Cinesa Diagonal Mar és el marc de l'entrega de premis i la projecció de les pel·lícules guanyadores juntament amb la projecció de *Barcelona: la Rosa de Foc* abans de la seva estrena oficial, el 2016.

BARCELONA

20.00 CONCERT

Andreu Presas. El bateria Andreu Presas presenta al cicle *Born de cançons* un repertori escrit a partir de les músiques de la festa major de Vilafranca del Penedès. Presas s'acompanyarà d'un *combo* format per Roger Martínez al saxo, Joan Solana

Xavi Lloses, un dels participants ■ EUFÒNIC

El festival Eufònic arriba a Arts Santa Mònica

BARCELONA

ARTS VISUALS

Eufònic, el festival dedicat a les arts sonores i visuals, s'instal·la a Arts Santa Mònica amb una selecció de les millors accions que van tenir lloc durant l'última edició a les Terres de l'Ebre.

Vintage Trouble ■ ARXIU

El rock de Vintage Trouble, a Razzmatazz

BARCELONA

20.00 CONCERT

El grup de Califòrnia Vintage Trouble actua a la sala Razzmatazz 1 en un concert que forma part de la programació del quinze aniversari de la sala barcelonina.

al piano i Manel Fortià al contrabaix. Al Centre Cultural El Born.

BARCELONA

20.00 TEATRE

'Improcedentes'. El Centre Cívic Sagrada Família (c/ Provença, 480) ofereix aquest espectacle d'improvisació en què el públic és el veritable guionista i l'encarregat de decidir el desenllaç de la història. Com més inesperades i originals són les propostes dels espectadors, més s'hauran d'espavilar els improvisadors.

BARCELONA

20.30 / 21.30 / 22.30

FLAMENC

'Flamenco Picoco'. Són tres sessions de música i ball en directe, en un entarimat a la llegendaria

sala Tarantos de la plaça Reial, que és, des de fa anys, escenari de joves talents.

PILAR CORTÉS

Doscientas voces preparan «El Mesías»

► **EL AUDITORIO DE LA DIPUTACIÓN DE ALICANTE** se prepara para acoger hoy la actuación del coro participativo que interpretará *El Mesías* de Händel y que unirá las voces de 213 cantantes de cinco corales de la provincia, que ayer celebraron un ensayo general. Organizado por la Obra Social La Caixa, estará dirigido por Joliz Gale y actuarán la Orquesta de Cadaqués y el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, así como los solistas Eleanor Dennis, Carlos Mena, David Butt Phillip y David Soar. Junto a ellos, intervendrán desde sus asientos 200 cantantes aficionados de la Coral Ibense, Orfeón San Juan, Coral Ambrosio Cotes, Coral Francisco Vallejos y Orfeo Ciutat d'Elx.

▶ 10 Diciembre, 2015

Ibercamera brinda el clàssic nadalenc amb el Choir of Oxford Voices i Edward Higginbottom

El 'Messies' més 'brit' de Händel

MARICEL CHAVARRÍA
 Barcelona

Nadal amb un *Messies* no participatiu! Feia temps que a les sales de música barcelonines no tenia lloc una doble cita amb el magne oratori de Händel, atès que La Caixa organitza anualment l'exitosa proposta participativa per ciutats espanyoles –aquest any té lloc els dies 15 i 16 al Palau de la Música, amb l'Orquestra de Cadaqués dirigida per la jove batuta Joolz Gale–, i rares vegades hi ha una segona proposta a la cartellera. La temporada Ibercamera posa avui fi a aquesta cadència portant també al Palau (20.30 h) un *Messies* cent per cent britànic en mans d'un especialista com és el director Edward Higginbottom, al capdavant de dos conjunts sorgits de la Universitat d'Oxford, els Instruments of Time and Truth –que ell mateix va constituir– i el Choir of Oxford Voices.

Organista del New College Oxford durant dècades i ara director emèrit del centre, Higginbottom ha dedicat la seva carrera a l'estudi de la música barroca i ha fet una gran trajectòria al capdavant de la interpretació coral i com a compositor de peces corals. La seva vinculació amb la universitat, on exerceix la docència, li ha permès

Edward Higginbottom ha gravat moltes peces corals a Oxford

crear recentment l'anomenat Instruments of Time and Truth, formada per talents que sobresurten en la interpretació del barroc, alguns dels quals tenen plaça en conjunts com l'Academy of Ancient Music, l'Orchestra of the Age of Enlightenment o els English Baroque Soloists. S'hi sumen aquí setze veus seleccionades entre els cors universitaris de la ciutat, així com quatre solistes també de tradició britànica: la soprano Robyn Allgra Parton, la mezzosoprano Katie Bray, el tenor Nick Pritchard i el baix (nord-irlandès) Brian McAlen.

Com sona en els seus paladars *brit* l'obra magna d'un compositor que encara que d'origen alemany va ser nacionalitzat anglès –va passar més de mitja vida a Londres– i se'l reivindica com a propi? El mestre fa aquest matí (10 h) una conferència al Conservatori Superior del Liceu sobre la tradició i el simbolisme d'aquesta peça a Anglaterra.

Cal recordar que l'obra sorgeix en el context d'un debat teològic que va tenir lloc a l'Anglaterra de l'època (mitjans del segle XVIII) sobre la naturalesa humana o no humana de Jesucrist. De fet, tot i que ha derivat en oratori nadalenc, no ho és pròpiament, ja que abasta des de l'anunciament i naixement, fins a la passió, mort i resurrecció, per acabar, en la tercera part, amb la confiança que l'episodi conduï-

xi a la salvació de la humanitat. Ja des de l'estrena a Dublín (1742) es va convertir en un dels oratoris de més èxit i s'interpretaria tant en vida del compositor com a posteriori. Händel l'havia creat com a agraïment per haver-se recuperat d'una apoplexia, i diu la llegenda que en el moment que va compondre el famós *Al·leluia* va tenir una visió epifànica en la qual se li va aparèixer tota la jerarquia celestial. Serà cert o no, però el públic es posa dret quan sona el passatge.

TAMBÉ A LONDRES...

Kasper Holten deixa el Covent Garden

■ El director d'òpera de la Royal Opera House de Londres deixarà el càrrec el març del 2017 malgrat que el teatre volia renovar per cinc anys més. El director d'escena danès desitja –“ara que tenim fills”– tornar amb la família a Copenhaguen, cosa que el director musical del Covent Garden, Antonio Pappano, valora com “una gran pèrdua per a la casa i per a mi personalment”.

Els britànics posen especial èmfasi en les parts corals. Seguint la iniciativa de Christopher Hogwood, Trevor Pinnock o John Eliot Gardiner s'han començat a utilitzar veus de nens. No és el cas avui de Higginbottom, que porta quatre noies per a la veu soprano i tot de nois per a la resta. ●

► 10 Diciembre, 2015

Concierto participativo 'El Mesías'

Auditorio de la Diputación de Alicante. Paseo de Campoamor. Alicante.
Hoy, a las 20 horas. Entradas en Instanticket y dos horas antes del concierto en las taquillas.

Un total de 213 cantantes interpretarán en Alicante el concierto participativo 'El Mesías' de la Obra Social La Caixa. En colaboración con la Diputación de Alicante, Obra Social La Caixa organiza el concierto participativo 'El Mesías' de Händel, en el que participarán cinco agrupaciones de la región con cantantes no profesionales que, tras un intenso trabajo de preparación, se sumarán a la Orquesta de Cadaqués y el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, bajo la batuta del director Jooz Gale.

► 10 Diciembre, 2015

H

èctor Parra (Barcelona, 1976) és el compositor català amb més projecció internacional. A Barcelona, però, la seva música s'ha interpretat poc. Aquesta temporada, el Palau de la Música i L'Auditori s'han posat d'acord per programar gran part del seu repertori, 40 obres de la setantena que ha escrit. Al Palau podrem escoltar-ne l'obra de cambra i a L'Auditori la simfònica i electrònica. Les òperes, com *Wilde* –amb direcció escènica de Calixto Bieito–, amb què ha triomfat a Europa, de moment no.

Música simfònica, de cambra i òpera. En quin moment estàs?

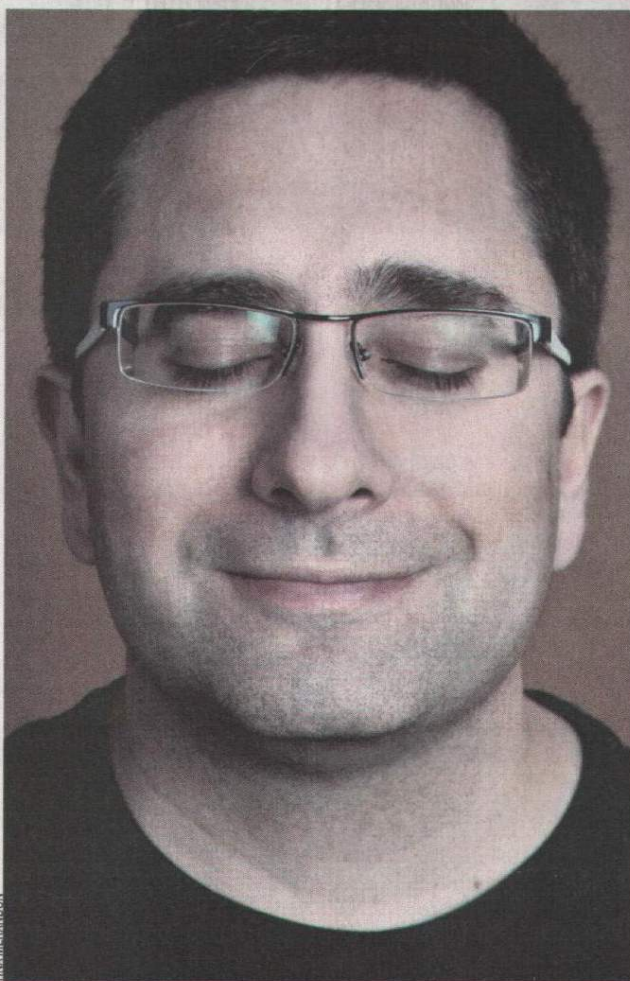
El meu motor és la música de cambra. Amb ella pots experimentar l'escriptura micro, és com un fil de seda, però la meitat de la meua música quant a durada és òpera. Fer òpera és el que més m'ha fet canviar. En la música simfònica tendeixo a dur la polifonia fins al límit de la massa crítica, i l'òpera fa que no m'ancori en una textura ultradensa, et cal un fraseig més ampli, més ramificat, i la veu necessita lirisme.

Com ha estat l'experiència de treballar amb Calixto Bieito?

El Calixto m'ha canviat la visió de la música. Treballàvem en un estat de vibració emocional molt fort. *Wilde* és una òpera molt dura, com *Wozzeck*, que parla dels límits de la degradació de l'ésser humà i posa en joc la condició humana. Jo fa anys que treballo a l'IRCAM (Institut de Recherche et Coordination Acoustique/Musique), on tot és molt visual i tecnològic, però el Calixto odia les coses falses i s'endinsa en el personatge. M'ha modificat la concepció estètica de l'art, el trobo molt passolinià. Hem fet un rèquiem macabre i jo no estic ni batejat. Les obres que he fet després

“Ja no reneguem del passat”

El compositor barceloní Hèctor Parra estrena més obra a fora que aquí, però aquesta temporada el sentirem. La **Marta Porter** hi parla

AL PALAU DE LA MÚSICA I A L'AUDITORI

Parra serà aquesta temporada el compositor convidat a l'auditori modernista i el compositor resident al de Moneo. En sentirem 40 obres.

són diferents. Ara estic treballant amb Jaume Plensa.

T'inspires en la ciència i parles d'emocions. És plausible aquesta dicotomia?

És complementària. Jo sóc molt mediterrani, molt emocional, i la meua música és expressiva, gens freda ni gèlida. La ciència ens desvela preguntes sobre l'existència i això em provoca una emoció de transcendència. Com que no sóc religiós, no puc transcendir. La ciència ens aporta l'autoconsciència que som aquí pel curt període que és una vida humana. Ara he sigut pare i entenc que quan tens un fill també transcendeixes. Però actualment hem superat això i ara la nostra prioritat no és escampar els nostres gens sinó els mems, les idees es prioritzen per sobre les reproduccions físiques. La condició humana és el tema que més m'interessa i la ciència em permet allunyar-me'n una mica emocionalment.

I com es tradueix en música?

Cadascú ho percep a la seva manera. El compositor fa l'obra amb la seva emotivitat i si ets una persona empàtica, si t'agrada vibrar amb altra gent, hi haurà qui percebrà les teves emocions. La música són emocions molt completes i riques que no són denotatives. Fins i tot en òpera, la riquesa d'un personatge, que ve denotat pel llibret, és com el percep. M'agraden els personatges amb contradiccions, no com a procés psicoanalític, sinó d'autoconeixement.

La música contemporània fa por, a Catalunya. I a Europa?

La tabula rasa que es va fer als anys 50 o 60 avui ja l'hem sobrepassat. Jo em sento fill de Xenakis, Ligeti i compositors d'aquesta època, però les noves generacions ja no tenim aquell concepte avantgardista de negar el passat. Amb l'Ensemble Recherche i l'Orquestra Barroca de Friburg he fet una òpera barroca plena de cites de Händel, de Monteverdi, de Vivaldi, i de Bach. Com podem oblidar-los? Molta música contemporània és molt plana, poc contrapuntística, seccionada, sense estructures dialogants. A mi, el fil que em fa moure és explorar el diàleg polifònic, la vivència musical ha de crear un circuit emocional.

Treplev

Per Andreu Gomila

Retrospectives

► LA FILMO I EL MACBA

No hi ha dubte que la Filmoteca de Catalunya i el MACBA estan portant a terme una feina en els últims anys molt important a l'hora de posar el focus sobre artistes vius que mereixen que es revisi la seva obra. El que se'n diu 'retrospectives'. Sí, en fan de cineastes i artistes cèlebres que ja no hi són i formen part del cànon, d'aquí i d'allà, i porten molts visitants. Però no s'obliden dels que estan creant aquí i ara. El Palau de la Música està fent el mateix amb els compositors, així com fan les editorials amb els escriptors. Bona idea.

► MANA L'ACTUALITAT

El teatre és, malauradament, diferent. Podríem objectar que el teatre juga en present i que hi ha moltes obres que, passats un any de l'estrena, perden vigència. I

que no és el mateix projectar una pel·lícula o muntar una exposició, que convocar una companyia d'actors. Però no n'estic tan segur.

► ELS VIUS

Els noms esteHars del teatre són gairebé sempre els mateixos: Shakespeare, Txékhov, Ibsen, Guimerà, Lorca... D'aquests, quan toca i quan no, sempre hi ha obra seva a la cartellera. Quan Lluís Pasqual va entrar al Lliure, va fer unes quantes retrospectives. Però la cosa es va quedar aquí. La Beckett, abans, en feia, com la de Pinter, que va reintroduir el dramaturg anglès amb força quan encara no havia rebut el Nobel. De catalans, que recordi, no se n'ha fet mai cap retrospectiva. No sé qui l'ha de fer. Seria una prova de dignitat. I per demostrar el bon moment que ha viscut el teatre català dels últims 20 anys.

MÚSICA

CEDIDA

Mónica Pérez

«Si has de construir una paret de totxos, es tracta de posar-ne un al costat de l'altre i, al final, segur que ha sortit la paret. A l'hora de compondre, és molt important el fet que jo em cregui el text, i aquest text m'anirà suggerint altres idees. Després, és clar, amb la feina en vindran més, i sortirà l'obra». Són paraules de Josep Maria Guix (Reus, 1967), compositor guardonat amb una menció especial als VI Premis Internacionals Catalunya de Composició Coral que atorga la Federació Catalana d'Entitats Corals, en la categoria de cor mixt i amb *Why is my verse*, basada en un sonet de Shakespeare. També en cor mixt, un altre reusenc, Joan Magrané, ha estat distingit per la millor composició amb la peça *Come fontana piena, madrigale*. Les composicions que han resultat ara premiades s'estrenaran el 28 de febrer a la Festa de la Música Coral, al Palau de la Música.

Amb *Why is my verse*, Guix revisita el sonet número 76 de Shakespeare, un «poema d'amor que li dóna voltes a una qüestió estructural: per què parlo sempre del mateix tema i intento fer-ho d'una manera nova? Em va semblar en cert punt com un joc». Tres setmanes «en hores lliures, buscant temps en tardes, vespres i caps de setmana, barallant-me amb els de casa perquè mai no acudeixo al moment quan em reclamen i sempre acabo anant a dormir a quarts de quatre de la matinada» van ser necessàries per completar una obra que va néixer «d'un procés de composició privat però compartit en part amb la meva dona, que és violoncel·lista», apunta el músic reusenc establert a Barcelona. De fet, «tot i crear-les en solitari, i malgrat que en aquest cas he estat força discret perquè es tractava d'un concurs, gairebé sempre passo les composicions. *Why is my verse* la van veure diversos amics directors de cor –alguns catalans i d'altres també de fora–, i el riudomenc Joan Guinjoan. Me'n refio molt, del seu criteri». A banda d'aquesta obra, «en un període d'un mes i mig en vaig compondre tres, entre les quals una altra per a cor femení».

El músic reusenc ha rebut una menció especial, en la categoria de cor mixt per 'Why is my verse'.

DES DEL COR, PERA UN COR: ELSONET NÚMERO 76

Josep M. Guix, distingit als Premis
Internacionals de Composició Coral
amb versos de Shakespeare

qui conec i amb qui hi ha un cert diàleg, ens escrivim periòdicament i jo li demano consell. Quan van obrir els sobres, els va sorprendre saber que aquesta obra és meua, cosa que m'omple de satisfacció perquè vol dir que el jurat va ser objectiu».

«Sería genial que a Reus sonés la nostra música»

El fet que dos reusencs hagin coincidit com a guardonats a uns premis internacionals posa de relleu, per a Guix, que «de l'àmbit de Reus hi ha un cert grup de persones que estem fent alguna cosa en el tema de la composició». El músic lamenta, malgrat tot, que «moltes vegades» a la seva ciutat d'origen, «no s'hi cau en això, en què hi ha gent que ara estem escrivint música i que no és pop ni sardanes» qüestió que atribueix a «que tot plegat depèn que hi hagi una certa tradició». Suposo que a Reus, tot i haver el Fortuny i el Barrina, no ve una orquestra simfònica de manera habitual però, per què no fer-ho en petit format? Per què no pensar en música de cambra? «Seria fantàstic que al lloc que ens ha vist néixer sonés la nostra música», conclou.

ní i la que ha estat premiada», recorda Guix, que diu, simpàtic, que la voluntat de presentar-se al certamen organitzat per la Federació Catalana d'Entitats Corals «va sorgir de manera espontània, quan mentre conduïa per l'autopiستا escoltant la ràdio vaig sentir una entrevista a Mercedes Conde -directora de la Revista Musical Catalana- on s'anunciava el concurs. Aleshores vaig pensar que tenia marge i vaig seleccionar un seguit de textos sobre els quals poder treballar».

Sobre els motius que han portat el jurat dels VI Premis Internacionals Catalunya de Composició Coral a triar *Why is my verse*, Guix reflexiona i detalla que «després he parlat amb ells i m'han dit que a aquesta categoria —la de cor mixt— era a la que s'havien presentat més obres i de més qualitat, i que van arribar dues peces fins al final molt juntes, la meua i la de Joan Magrané, a

► 9 Diciembre, 2015

L'ONCA proposa al Palau de la Música tango, trompeta i romanticisme per a cordes

EL PERIÒDIC
BARCELONA

L'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra (ONCA) té programats quatre concerts al Palau de la Música entre el febrer i el maig de l'any que ve. La primera actuació serà *El virtuosisme de la trompeta del segle XVIII al segle XX*, en què l'ONCA compartirà escenari amb el trompetista Luis González (que substitueix Mireia Farrés, inicialment prevista). L'orquestra, amb Gerard Claret com a concertino-director, interpretarà composicions de J. B. G. Neruda, F. Bridge i F. Rauber. El concert serà el 18 de febrer.

La segona cita al Palau serà el 17 de març amb *Miniatures romàntiques per a cordes*, amb l'ONCA i Claret com a concertino-director. En el recital s'interpretaran peces d'H. Rott, E. Morera i P. I. Txaikòvski.

El 14 d'abril, el sextet de cordes del format ONCA Bàsic, tocarà dues composicions de R. Strauss i J. Brahms. Els components del sextet són Sergi Claret i Tatevik Khachatryan, violins; Anna Aldomà i Josep Bracero, violes, i Sylvie Reverdy

►► El bandoneonista Enrique Telleria.

i Manuel Martínez del Fresno, violoncels.

L'última actuació programada és una proposta de tango, cambra i fusió titulada *De la cumparsista a Pia-*

zolla. En el recital actuarà l'ONCA amb Claret de concertino-director i el músic Enrique Telleria al bandoneó. L'última cita al Palau de la Música serà el 12 de maig. ≡

► 9 Diciembre, 2015

ENTREVISTA

«La decisión de que Sopa de Cabra siga más años estará en manos del público»

Gerard Quintana

| CANTANTE DE SOPA DE CABRA |

La gira estival de retorno del popular grupo gerundense arrancará el 6 de mayo en Lleida, con un espectáculo en el que combinarán canciones del nuevo disco recién publicado, 'Cercles', con los éxitos de siempre

J. BALLABRIGA

Casi 15 años después, Sopa de Cabra acaba de publicar su disco de retorno, *Cercles*, que la banda liderada por Gerard Quintana ha ido ofreciendo en pequeñas dosis durante los conciertos promocionales del pasado verano. El 17 de enero presentarán el álbum de forma oficial en el Liceu, preludio de unos pocos conciertos 'íntimos' antes del estreno de la gira estival, el 6 de mayo en Lleida.

¿Cercles quiere decir volver al punto donde lo habían dejado?

La trayectoria de Sopa de Cabra parecía un círculo cerrado y, de repente, hemos vuelto a abrirlo. Cada uno nos fuimos por nuestro lado, pero al final hemos regresado al mismo lugar.

¿Volver a reunir el grupo fue un arranque o una decisión largamente meditada?

Ha sido una cosa compartida con el público. La experiencia de 2011, con la celebración de los 25 años en el Palau Sant Jordi, que había de ser solo un concierto, desbordó todas nuestras expectativas con 90.000 personas. Y entonces nos dijimos que si algún día volviáramos, tendría que ser con nuevas canciones y con un nuevo disco.

Lo presentarán en el Liceu. ¿Han cambiado mucho las cosas?

Sí, recuerdo que cuando tocamos hace unos veinte años en el Palau de la Música también había sido durante mucho tiempo un lugar sagrado para la música menos culta y más popular. Se trata de ir ganando espacios para la música, espacios públicos que en cierta forma manteneamos entre todos.

Los fans de Sopa de Cabra de los ochenta y noventa ya son cua-

FERRAN SENDRA

«Nuestra trayectoria parecía un círculo cerrado, que hemos abierto de nuevo»

rentones como mínimo. ¿El grupo también ha cambiado?

Conscientemente, nunca hemos apostado por un 'target' de edad determinado. Creo que siempre hemos hecho canciones en un sentido transversal, que puedan llegar a mucha gente sin importar la edad. Muchas veces nos decían que éramos de los pocos grupos que la gente podía escuchar en el coche en familia.

«La gente siempre ha podido escuchar a Sopa de Cabra en el coche en familia»

¿De qué hablan las canciones de Cercles?

Las letras siguen hablando de superación, de las mismas cosas que antes, pero ahora estamos en otro momento. Las experiencias vividas hacen que optes por tratar de explicar emociones más complejas: soledad, pérdida..., pero también vitalidad, superación, ilusión... Eso sí, estamos en un momento más incierto, más

«Ahora apostamos más por el pop-rock, dosificando las guitarras»

tenso, más difícil. Las letras hablan desde esta realidad de un mundo tan incierto.

¿El rock sigue siendo la 'marca' del grupo?

Hay una apuesta más por el pop-rock que por el rock, como en otros momentos de nuestra trayectoria. Y hemos dosificado más las guitarras como instrumento principal, que antes eran las protagonistas, y ahora hay un tra-

“Tenemos una espina clavada con Lleida que queremos saldar”

■ En 2011, con ocasión del 25 aniversario de Sopa de Cabra, no pudo ser. Este pasado verano, tampoco, pero en 2016 la banda abrirá en Lleida la gira de verano. Será el aperitivo de la Festa Major, el 6 de mayo en el pabellón de los Camps Elisis. “Lleida era una espina que teníamos clavada porque no podíamos encontrar ni el momento ni el espacio para venir”, se lamenta Gerard Quintana. Ahora saldrán su ‘deuda’ estrenando en la capital del Segrià el espectáculo y el repertorio de la gira veraniega. “Ofreceremos los temas del nuevo disco más adecuados con el tono festivo del concierto junto con los éxitos del grupo, con una pantalla de leds que cubrirá el fondo del escenario en un diseño audiovisual y de luces muy potente”.

bajo más de texturas sonoras, densidades, sensaciones.

¿Tendremos Sopa de Cabra para muchos más años?

No es una cosa que uno pueda decidir solo, hay que hacerlo junto con el público. Si sigue habiendo una respuesta tan buena, podremos seguir trabajando, pero si no, tendremos que ponernos a hacer otras cosas para vivir y tirar adelante.

► 8 Diciembre, 2015

FOTOS: ESTEVE BARNOLA

L'Orquesta Simfònica del Vallès, divendres passat a La Faràndula, després del seu pas de dimecres pel Palau de la Música

Aniversari amb «La santa espina»

La santa espina

Orquesta Simfònica del Vallès. Rubén Gimeno, director. Coral Polifònica de Vilafranca del Penedès. David Hernández i Urpí, director. David Alegret, tenor. Enric Martínez-Castignani, baríton. Anna Alàs i Jové, mezzosoprano. La santa espina, d'Enric Morera. Rondalla en tres actes i sis quadres amb llibret d'Àngel Guimerà.

La Faràndula, divendres 4/XII/2015.

ALBERT FERRER FLAMARICH

Amb motiu de la celebració de la capitalitat de la Sardana, el Barceloneta Teatre Musical va acollir de manera extraordinària la interpretació de *La santa espina* (1907) amb música de Morera i Àngel Guimerà. Un espectacle que enguany, en ocasió del 150è. aniversari del compositor s'ha ofert diverses ocasions en versió de concert. Les dues darreres el passat dia 2 al Palau de la Música Catalana i el divendres 4 al Teatre de la Faràndula.

En ambdues amb una assistència menor a l'estimable que feia plantejar si convindria fer major campanya de divulgació i difusió en convocatòries fora de la temporada simfònica com la present com si s'ha amb programes recents (programa 2 "«Un americà a París»").

Amb un públic fred que no va mostrar emoció excepte en la coneguda sardana, l'obra té un argument infumable que combina elements de drama

L'actor Sergi Mateu, en un moment de la seva intervenció a Sabadell

rural, rondalla cavalleresca d'inspiració medieval i fantasia màgica modernista però que no és cap rondalla popular. Una història que ni l'excel·lent narració de l'actor Sergi Mateu van fer més comprensible.

Solistes testimonials

El paper testimonial que tenen els solistes van ser acompanyats pel tenor David Alegret amb un fraseig i projecció meritoris en el que l'homogeneïtat del registre va ser una constant amara a una bona dicció; pel baríton Enric Martínez-Castignani amb un cant dramatitzat menys líric i efusiu d'«És la cançó més sentida» i

més adient amb la «Cançó de l'espasa»; i, finalment, per la mezzosoprano Anna Alàs amb vocalitzacions amb reminis-

cències de l'*Holandès errant* wagnerià amb alguns passatges a capella emesa amb un timbre rodó i ben recolzat en

David Baró, l'escola The Company i els Saballuts a punt per La Marató

REDACCIÓ

Entre les moltes entitats i persones que aporten el seu gra de sorra a La Marató de TV3 d'aquest diumenge

ja es preparen el mentalista David Baró —que farà un número especial—, els Castellers de Sabadell i The Company Escola de Dansa. Els Saballuts van aixecar

la «Cançó de la Rosa Vera» (a l'Acte II).

Per la seva part, el gran pes musical de l'obra rau en el cor i l'orquestra l'escriptura de les quals depara moments d'originalitat amb la clàssica tempesta com a element ambiental (amb efectes onomatopèics del cor). La Polifònica de Vilafranca va defensar-se tot i la justesa d'afinació i cohesió en alguns números, la manca de pes de les cordes greus en la textura general. Més tractant-se d'una obra on hi predomina l'escriptura homofònica i homorrítmica.

Tendència decibèlica

En conjunt, la sessió va ser perfectible —cal incidir en l'agenda de la Simfònica i en la possible necessitat de tenir més temps assajar i refrescar programes?— amb un Rubén

DS

El concert es vinculava amb la Fundació Esclerosi Múltiple

Gimeno que va apostar per una tendència decibèlica (sobretot en percussió i metalls), sense caure en l'efectisme gratuït però tampoc amb el tremp i matisos de colors en, per exemple, la «Cançó de les bruixes i bruijots» i altres números.

Quedem-nos, no obstant, amb la vinculació del concert amb la Fundació Esclerosi Múltiple i amb la vàlua d'un projecte artístic que ha permès enregistrar *La santa espina*, recuperant uns dels títols per a l'escena més significatius d'un compositor que és el màxim representant del modernisme musical.

La vertadera espina, però, és l'absència massiva de l'obra de Morera en la discografia, entesa com a eina d'accés a la ciutadania. *Don Joan de Serrallonga*, *L'alegria que passa*, *Baixant de la font del gat* o *La fada* segueixen pràcticament en la inòpia més enllà de la partitura que, ens agradi o no, és una antigalla museística ■

dos castells fa pocs dies a la Plaça de Sant Roc i diumenge es descobrirà la imatge des del balcó amb un mosaic de colors per la lluita contra la diabetis.

The Company canvia l'actuació habitual d'aquest dia per una activitat més accessible: una mostra d'una classe de ballet a la sala d'exposicions de l'Alliance, el mateix dia 13 (11 h), per animar la recaptació ■

► 8 Diciembre, 2015

«El Mesías» de Händel llega con 213 voces al ADDA

► El concierto, organizado por la Obra Social La Caixa, cuenta con cantantes de cinco corales de la provincia

REDACCIÓN

■ Un total de 213 voces no profesionales participarán el próximo jueves en el ADDA, a las 20 horas, en la interpretación de *El Mesías* de Händel, organizado por la Obra Social La Caixa con la colaboración de la Diputación de Alicante. El concierto participativo *El Mesías* constituye una experiencia enriquecedora que invita a los aficionados a la música coral y con ciertos conocimientos musicales a hacer realidad un sueño: cantar algunas de las partes corales de este gran oratorio junto con un director, solistas y orquesta de prestigio internacional.

Bajo la dirección del director Joloz Gale, actúan la Orquesta de Cadaqués y el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, así como los solistas Eleanor Dennis (soprano), Carlos Mena (contra-

tenor), David Butt Phillip (tenor) y David Soar (bajo). Junto a todos ellos, intervendrán desde sus asientos un total de 213 cantantes aficionados tras un intenso trabajo de preparación.

Pertenecen a cinco agrupaciones corales que durante dos meses han preparado intensamente este concierto: Coral Ibense, Orfeón San Juan, Coral Ambrosio Cotes, Coral Francisco Vallejos y Orfeó Ciutat d'Elx. Todos ellos forman un gran mosaico representativo de la ciudadanía que tiene en común un interés especial por la música coral. Las agrupaciones corales han preparado la obra primero individualmente y después de forma conjunta en seis ensayos, bajo el asesoramiento de un amplio equipo de profesionales de extraordinaria calidad, que comenzaron el pasado mes de

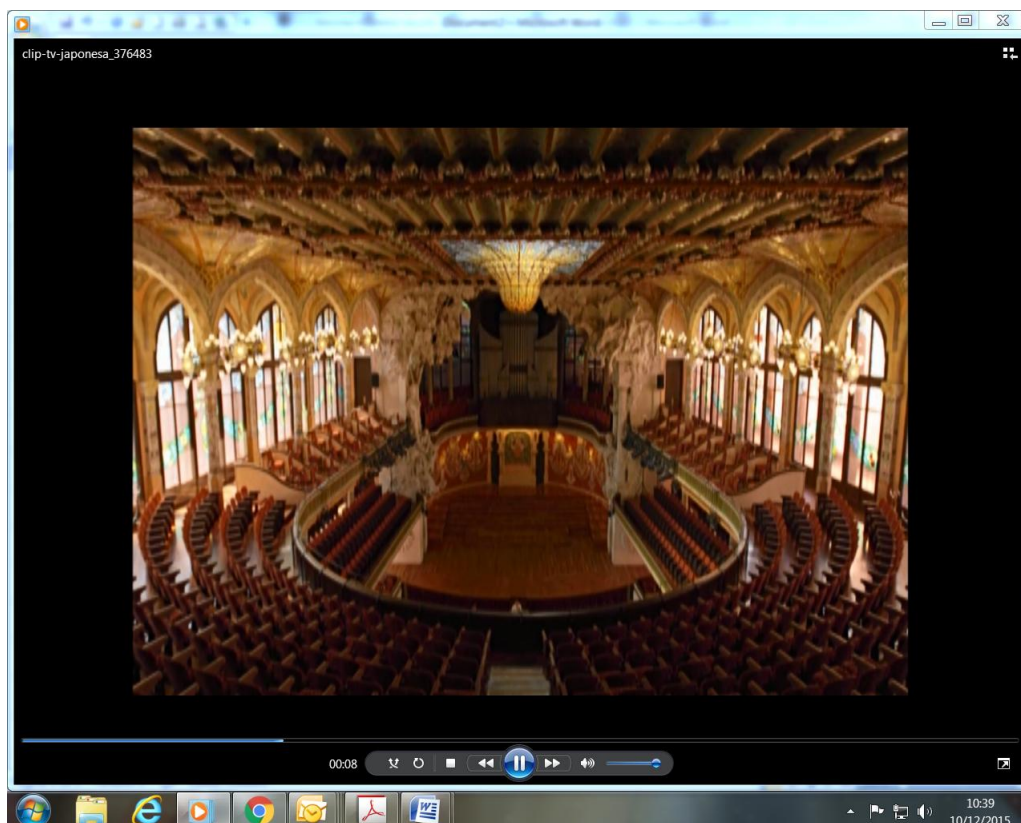
Ensayo del concierto del año pasado en Mallorca. J. C. BALLESTER

noviembre.

Durante la preparación de *El Mesías* de Händel, los cantantes amateurs participan de un emotivo espacio de comunicación y convivencia en varios ensayos conjuntos. Por ello, el resultado es algo más que una nueva versión de *El Mesías*: se trata de cantar juntos el mensaje de esperanza y concordia entre los pueblos que inspira el gran oratorio de Händel.

Desde 1995, la Obra Social La Caixa organiza este concierto. En estos años, más de 42.000 participantes han cantado las partes corales de las obras programadas y 392.000 personas han asistido a los conciertos realizados en numerosas ciudades españolas, entre ellas Madrid, Barcelona, Valencia, Sevilla, Zaragoza, Bilbao, Santander, Pamplona, Granada, Oviedo, Palma o Santiago, entre otras.

La televisió japonesa **Asahi** va emetre un documental sobre Barcelona que inclou unes imatges del **Palau de la Música Catalana**. Podeu veure [aquí](#) el tall amb l'explicació del Palau. (novembre 2015)

REVISTA MUSICAL CATALANA

Concursos i Premis

Veredictes del I Concurs Internacional de Composició Coral "Festa de la Música Coral"

Redacció on 4 desembre, 2015 / Comments closed

Imatge de la Festa de la Música de l'any 1917 al Palau de la Música Catalana. © Fons fotogràfic de l'Orfeó Català-Centre de Documentació de l'Orfeó Català. Autor de la fotografia: Frederic Ballell

La FCEC dona a conèixer els guanyadors dels VI Premis Internacionals Catalunya de Composició Coral. Les obres premiades en ambdós certàmens s'estrenaran el 28 de febrer de 2016 en la Festa de la Música Coral.

El I Concurs Internacional de Composició Coral "Festa de la Música Coral", creat per l'Orfeó Català per incentivar la nova creació coral catalana i internacional, ja té veredictes. La iniciativa, que recupera l'esperit originari de la Festa de la Música Catalana, creada per l'Orfeó Català l'any 1904 amb l'objectiu d'impulsar la composició coral catalana, culminarà en la Festa de la Música Coral. L'esdeveniment tindrà lloc el 28 de febrer de 2016, i s'hi estrenaran les obres guardonades, tant del Concurs Internacional de Composició Coral com dels Premis Internacionals Catalunya de Composició Coral; així mateix es farà el lliurament dels premis als compositors guardonats.

Veredictes del I Concurs Internacional de Composició Coral "Festa de la Música Coral"

El jurat del I Concurs Internacional de Composició Coral "Festa de la Música Coral", format pels directors i compositors de prestigi internacional següents: Antoni Ros Marbà, director i compositor, com a president del jurat; Benet Casablancas, compositor; Xavier Pagès i Corella, director i compositor; Fredrik Malmberg, director de l'Eric Ericson Kammarkör de Suècia, i Josep Vila i Casañas, director de l'Orfeó Català i compositor, reunit a Barcelona el 24 d'octubre de 2015, ha decidit premiar les obres següents:

Premi a la millor composició coral per a cor mixt, a *Come fontana piena, madrigale*, del català Joan Magrané Figuera.

Premi a la millor composició coral per a veus iguals, a *The players ask for a blessing*, del britànic Paul Ayres.

Premi a la millor composició coral per a cor infantil, a *Brujas, hadas y sirenas*, de l'alacantina Concepción Meseguer.

Premi a la millor composició coral per a cor juvenil, a *Three japanese songs*, del català Gerard López Boada.

El jurat concedeix una menció especial, com a millor composició sobre text català, a *Cançó de l'home parat al cantó*, sobre un poema de Vicent Andrés Estellés, de la barcelonina Mariona Vila.

Excepcionalment, el jurat ha cregut oportú atorgar una menció especial en la categoria de cor mixt, a *Why is my verse*, basada en un sonet de Shakespeare, de Josep Maria Guix.

Veredictes dels VI Premis Internacionals Catalunya de Composició Coral

El jurat dels VI Premis Internacionals Catalunya de Composició Coral, per a composicions sobre text català i harmonitzacions de cançons tradicionals catalanes de nivell de dificultat baix/mitjà, en dues categories –veus mixtes i veus iguals–, format per: Bernat Vivancos, compositor i director; Josep Lluís Guzmán, compositor; Josep Lluís Valdecabres, director; Pere-Mateu Xiberta, compositor, pianista i director, i Xavier Pastrana, director, reunits a Barcelona el 28 de novembre de 2015, ha decidit fer públic el veredictes següent:

Premi a la millor composició coral a *cappella* sobre un text en llengua catalana, per a veus mixtes, de nivell de dificultat interpretativa mitjà/baix, a *Els somnis de l'Helena*, del català Josep Barcons Palau. El jurat ha atorgat un accèssit a *Festa Major*, del també català Jordi Sansa Llovich.

Premi a la millor composició coral a *cappella* sobre un text en llengua catalana, per a veus iguals, de nivell de dificultat interpretativa mitjà/baix, a *Cançó de fer camí*, de l'argentí Juan Bernardo Latini.

Les categories d'harmonització a *cappella* de cançons tradicionals dels territoris de parla catalana, per a veus mixtes i veus iguals, respectivament, han quedat desertes.

La Festa de la Música Coral

La Festa de la Música Coral, que se celebrarà el diumenge 28 de febrer de 2016 (18 h), vol ser un punt de trobada del món coral català i en l'edició del 2016 participaran: Cor Jove de l'Orfeó Català, Cor Madrigal, Cor de Noies Exaudio d'Igualada, Cor Plèiade de Granollers i Cor Infantil de Sant Cugat del Vallès. Serà una celebració musical –entrades a un preu únic de 6 euros– en què es lliuraran els guardons als premiats d'aquest Concurs Internacional de Composició Coral "Festa de la Música Coral" i dels Premis Internacionals Catalunya de Composició Coral, promoguts aquests darrers per la FCEC des de fa sis edicions. Així mateix, s'hi estrenaran les obres guanyadores dels dos certàmens. La Festa de la Música Coral constituirà una celebració conjunta de tota la família coral catalana, gràcies a la col·laboració imprescindible de la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC). L'esdeveniment facilitarà alhora la nova creació de música coral, tant a nivell nacional com internacional, i la recuperació significativa del patrimoni musical de compositors catalans d'èpoques anteriors.

Les obres premiades seran editades per la FCEC, publicades en la seva "Col·lecció Coral" i distribuïdes a totes les entitats federades i d'altres que ho demanin. La FCEC s'encarregarà d'enregistrar en CD les obres premiades i de fer-ne la difusió pertinent.

 0 Like 12 Tweet

Suscríbete a las **noticias**
e-12notas.com
agencia de comunicación
de docenotas.com

jueves 10/12/2015

tienda contacto publicidad

Sub

portada educación entrevistas opinión instrumentos festivales temporadas revistas DN e-12notas archivo
música danza para niños concursos notas publicaciones revista de web internacional agenda mediateca anuncios

concursos :: premios

 0

Twitter

M'agrada

Comparteix

BARCELONA

Ganadores del I Concurso Internacional de Composición Coral Fiesta de la Música Coral

04/12/2015

La iniciativa, que recupera el espíritu original de la Fiesta de la Música Catalana, creada por el Orfeó Català en 1904, culminará en la Fiesta de la Música Coral. Este acontecimiento tendrá lugar el 28 de febrero, y en el mismo se estrenarán las obras galardonadas, tanto del Concurso Internacional de Composición Coral como de los Premios Internacionales Cataluña de Composición Coral; también será la entrega de los premios a los compositores galardonados.

Veredicto del I Concurso Internacional de Composición Coral Fiesta de la Música Coral

El jurado del I Concurso Internacional de Composición Coral Fiesta de la Música Coral, formado por los siguientes directores y compositores de prestigio internacional: Antoni Ros Marbà, director y compositor, como presidente del jurado; Benet Casablanques, compositor; Xavier Pagès i Corella, director y compositor; Fredrik Malmberg, director del Eric Ericson Kammarkör de Suecia, y Josep Vila i Casañas, director del Orfeó Català y compositor, reunido en Barcelona el 24 de octubre de 2015, ha decidido premiar las siguientes obras:

Premio a la mejor composición coral para coro mixto, a *Come fontana piena*, madrigale, del catalán Joan Magrané Figuera.

- Premio a la mejor composición coral para voces iguales, a *The players ask for a blessing*, del británico **Paul Ayres**.
- Premio a la mejor composición coral para coro infantil, a *Brujas, hadas y sirenas*, de la alicantina **Concepción Meseguer**.
- Premio a la mejor composición coral para coro juvenil, a *Three japanese songs*, del catalán **Gerard López Boada**.
- El jurado ha concedido una mención especial, como mejor composición sobre texto catalán, a *Cançó de l'home parat al cantó*, sobre un poema de Vicent Andrés Estellés, de la barcelonesa **Mariona Vila**.
- De forma excepcional, el jurado ha creído oportuno conceder una mención especial en la categoría de coro mixto, a *Why is my verse*, basada en un soneto de Shakespeare, de **Josep Maria Guix**.

Veredicto de los VI Premios Internacionales Cataluña de Composición Coral

El jurado de los VI Premios Internacionales Cataluña de Composición Coral, para composiciones sobre texto catalán y armonizaciones de canciones tradicionales catalanas de nivel de dificultad bajo/medio, en dos categorías –voces mixtas y voces iguales–, formado por: Bernat Vivancos, compositor y director; Josep Lluís Guzmán, compositor; Josep Lluís Valdecabres, director; Pere-Mateu Xiberta, compositor, pianista y director, y Xavier Pastrana, director, reunido en Barcelona el 28 de noviembre de 2015, ha decidido emitir el siguiente veredicto:

- Premio a la mejor composición coral a cappella sobre un texto en lengua catalana, para voces mixtas, de nivel de dificultad interpretativa medio/bajo, a *Els somnis de l'Helena*, del catalán **Josep Barcons Palau**. El jurado ha otorgado un accésit a *Festa Major*, del también catalán **Jordi Sansa Llovich**.
- Premio a la mejor composición coral a cappella sobre un texto en lengua catalana, para voces iguales, de nivel de dificultad interpretativa medio/bajo, a *Cançó de fer camí*, del argentino **Juan Bernardo Latini**.
- Las categorías de armonización a cappella de canciones tradicionales de los territorios de lengua catalana, para voces mixtas y voces iguales, respectivamente, han quedado desiertas.

La Fiesta de la Música Coral

La Fiesta de la Música Coral, que se celebrará el domingo 28 de febrero de 2016 (18 h), quiere ser un punto de encuentro del mundo coral catalán y en esta edición de 2016 participarán: Cor Jove del Orfeó Català, Cor Madrigal, Cor de Noies Exaudio de Igualada, Cor Plèiade de Granollers y Cor Infantil de Sant Cugat del Vallès. Será una celebración musical –entradas a un único precio de 6 euros– en la que se hará entrega de los galardones a los premiados de este Concurso Internacional de Composición Coral Fiesta de la Música Coral y de los Premios Internacionales Cataluña de Composición Coral, estos últimos impulsados por la FCEC desde hace seis ediciones. Asimismo se estrenarán las obras ganadoras de ambos certámenes. La Fiesta de la Música Coral constituirá una celebración conjunta de toda la familia coral catalana, gracias a la imprescindible colaboración de la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC). El acto facilitará a su vez la nueva creación de música coral, tanto a nivel nacional como internacional, y la recuperación significativa del patrimonio musical de compositores catalanes de épocas anteriores.

Las obras premiadas serán editadas por la FCEC, publicadas en su Colección Coral y distribuidas a todas las entidades federadas, así como aquellas que lo soliciten. La FCEC se encargará de grabar en CD las obras premiadas y de su pertinente difusión.

www.palaumusica.cat

Suscríbete a las **noticias**
www.docenotas.com

PUBLIQUE SU ANUNCIO GRATUITO

Compra, Venta y Canje,
Centros de Enseñanza,
Agenda y Empleo,
Servicios...

C12n
CLASIFICADOS
docenotas.com

La UNIA organiza una
jornada intensiva de...

La Universidad Internacional
de Andalucía (UNIA) se suma
al Movimiento [...]

"Hansel y Gretel" en Teatro
TyITy!

Esta versión clásica del cuento
"Hansel y Gretel", habla en
esta [...]

La Bella Durmiente en el
Auditorio de la...

El 22 de noviembre se podrá
disfrutar de esta nueva versión
de la [...]

www.clasificadosdocenotas.com

Vamos a ello!!

Promociona
web
Llega a más cli
AdWords Em
anunciarte ya cr

